

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 000309 09 Кж 2
Бања Лука, 15.10.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједник вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С. Т., због стицаја три кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став (4) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог и браниоца оптуженог М. Ђ., адвоката из Д., изјављеним против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000309 09 К од 12.06.2009. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству оптуженог и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавјештеног републичког тужиоца, донио је дана 15.10.2009. године

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавају се жалбе оптуженог С. Т. и браниоца оптуженог, укида пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000309 09 К од 12.06.2009. године и одређује одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 000309 09 К од 12.06.2009. године оглашен је кривим оптужени С. Т. због стицаја три кривична дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став (4) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 11.2.2009. године па док исти траје. На основу члана 108. став 4. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) оштећени млдб. В. С., В. С.1 и Ј. С. упућени су да свој имовинскоправни захтјев остварују у парници, док је оптужени у смислу члана 99. став (4) ЗКП у цијелости ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушалног износа.

Против те пресуде жалбу су, благовремено, изјавили оптужени који не наводи жалбене основе, али из садржаја жалбе произилази да се пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да га Врховни суд ослободи од оптужбе, и бранилац оптуженог због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став (1) тачка г), ж) и ј) ЗКП и става (2) истог члана, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона из члана 304. тачка г) ЗКП, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи тако што би се оптужени ослободио од оптужбе или да се укине

побијана пресуда и одреди одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

Окружни тужилац није подносио одговор на жалбе.

На сједници вијећа оптужени и његов бранилац су изложили жалбе и приједлоге из жалби, а оптужени је прихватио жалбу свога браниоца.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 312. ЗКП, у оном дијелу у којем се жалбом побија, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Приговори жалбе браниоца оптуженог, сведени на заједнички именилац, у суштини се сведе на изричито исказано становиште манифестовано у тврдњи да оптужени није починио кривична дјела полног насиља над дјететом из члана 195. став (4) у вези са ставом (1) КЗ РС, за које је оглашен кривим побијаном пресудом, и на тврдњи да је та пресуда резултат погрешне примјене кривичног закона у правној оцјени радњи оптуженог критичног догађаја на неправилно утврђеној чињеничној основи. При томе су, према становишту жалбе, почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став (1) тачка г), ж) и ј) и става (2) истог члана ЗКП јер је повријеђено право на одбрану оптуженог, суд побијаном пресудом није потпуно ријешио предмет оптужбе, постоји несагласност између објављене и писмено израђене пресуде, посебно у одлучним чињеницама, што пресуду чини неразумљивом, а осим тога суд је у току главног претреса неправилно примјенио одредбе ЗКП које су биле од утицаја на законито и правилно доношење пресуде. Такође се приговара да побијана пресуда нема оцјене умишљаја оптуженог, а коначни став жалбе браниоца је да оптужени није починио кривична дјела за која се терети.

Основани су приговори жалбе браниоца оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битном повредом кривичног поступка из члана 303 став (1) тачка ј) ЗКП који се по жалби браниоца манифестује тако што писмено израђена пресуда не одговара потпуно изреци пресуди која је јавно објављена дана 12.6.2009. године у чему ова жалба види битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став (1) тачка ј) у облику противрјечности пресуде и става (2) ЗКП, јер приликом доношења пресуде нису примјењене, односно неправилно су примјењене одредбе члана 296. став (1) ЗКП, а што је све било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

Стоји наведени приговор жалбе браниоца оптуженог јер је увидом у списе предмета Окружног суда у Добоју против оптуженог С. Т. утврђено да у предмету постоји аудио снимак и записник са објаве пресуде од 12.6.2009. године, као обавезни дио записника о главном претресу, у који је унесена потпуна изрека пресуде у смислу члана 261. став (1) ЗКП, што представља изворник пресуде, стим што се у дијелу описа радњи извршења у коме се наводе чињенице и околности које чине обиљежја кривичног дјела, као и оних од којих зависи примјене одређених одредби кривичног закона наводи да се ради о дјетету и само иницијали дјете („дијете С.В.“, „дијете С.В.“ и „дијете С.Ј.“), као и препис записника са

главног претреса, односно објављивања пресуде, достављеног од стране првостепеног суда у смислу новелираног члана 308. ЗКП. Између аудио снимка, записника са објаве пресуде и преписа записника са главног претреса постоји потпуна сагласност. Међутим, у изреци писмено израђене пресуде унесена су пуна презимена и имена, као и дан, мјесец и година рођења дјете – оштећених („дијете В. С. рођена 11.6.1997. године“, „дијете В. С.1 рођеног 13.4.1996. године“ и „дијете Ј. С. рођена 05.10.1998. године“), па се жалбом браниоца оптуженог основано приговара да писмено израђена пресуда не одговара потпуно пресуди која је објављена и да је на тај начин поступљено противно одредби члана 296. став (1) ЗКП. Изрека пресуде представља изворник и њему мора потпуно одговарати писмено израђена пресуда и сви овјерени преписи. Изворник представља јавно објављену изреку пресуде јер се објављивање врши читањем изреке пресуде унијете у записник о главном претресу у који се мора унијети потпуни опис кривичних дјела. Дакле, постоји противрјечност између изреке објављене и писмено израђене пресуде.

Према изложеном побијана пресуда је донесена уз битне повреде одредаба битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став (1) тачка ј) и става (2) ЗКП јер је противрјечна самој себи и нису примјењене, односно неправилно су примјењена одредба ЗКП у току главног претреса, због чега се ни чињенично стање, за сада, не може прихватити као правилно и потпуно утврђено, нити примјена Кривичног закона оцјенити правилном. Дакле, ради се о битним повредама на које је указала жалба браниоца оптуженог, које се не могу отклонити у поступку пред овим судом и због којих се пресуда мора укинути.

Обзиром да је првостепени суд починио поменуте битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано жалбама због чега се пресуда мора укинути ваљало је жалбе уважити, а побијану пресуду укинути на основу овлаштења прописаног одредбом члана 321. став 1. тачка а) и б) ЗКП и одредити одржавање претреса пред овим судом. На претресу пред овим судом ће се отклонити поменуте битне повреде одредаба кривичног поступка, а у складу са правилима прописаним одредбом члана 323. истог законског прописа. Након тога, овај суд ће у својој пресуди оцјенити основаност и осталих навода изнесених у жалби.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић